

Който е чувал звуците на Еоловата арфа²²⁸ – а аз съм чувал седемте на Юстинус Кернер²²⁹, когато му гостувах в стария замък във Вайбертрой, – стига да има „музикално ухо“, често е хващал серии от акорди, прилични на мелодии. Отношението между тази музика и строгата композиция е същото както между съня и будния здрав разум. Има две неща, които не разбирам. Едното е – защо композиторите използват толкова рядко изобилната на идеи Еолова арфа; другото е – защо проектантите оформители никога не използват сгъваемото огледало²³⁰ в проектите си. Тези две неща си съответстват съвсем точно, защото са неизчерпаем източник на хармония и са в пълно съзвучие с процесите, които протичат в природата.

Затова приемаме, че способността на поета и артиста е резултат на въздействието – понякога очевидно неволно – на една фантастична сила върху хилядите клетки на паметта и тази сила е едновременно по-висша и по-нисша от здравия разум или будното съзнание. Всеки образ, възприет от човешките сетива, се съхранява в клетка и всъщност представлява спомен. Чрез способността за асоциация или съчувствие групи такива образи се извикват и възприемат, по-ярко или не толкова, като на фотографска плака. В будно състояние Волята или съгласуваният с нея Здрав Разум регулира цялата тази машина. По време на сън образите сякаш успяват да се измъкват, смесват се и се завъртат в чудни танци, очевидно водени от силата, която условно нарекох alter-ego. Тази сила отваря мозъчни или паметови клетки, които будният Здрав Разум е забравил; в своите хаотични и удивителни търсения и

²²⁸ Струнен музикален инструмент, носещ името на Еол – древногръцки бог на вятъра. Инструментът се поставя на открито, изложено на вятъра място и въздушната струя кара струните му да трептят и да произвеждат звуци – *б. пр.*

²²⁹ Юстинус Андреас Кристиан Кернер (1786–1862) – немски поет романтик, лекар, естественик и спиритуалист – *б. пр.*

²³⁰ Вж. „Drawing and Designing“ („Чертане и проектиране“), Лондон, „Whittaker & Co.“, 1888 г.